

вироблення нових ідей, покращується навчання студентів середніх здібностей.

Якісний процес навчання – це комплексний підхід до отримання і контролю знань з дисципліни, що включає сучасні інформаційні технології, а також дискусійний характер консультативних заходів.

Т.М. Глушенко

ОРІЄНТАЦІЯ ВИШІВ НА РИНОК ПРАЦІ ЯК ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ ЕФЕКТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ

Останнім часом у нашій країні недостатня увага приділяється державою орієнтації вишів на ринок праці. У країні просто «модно, престижно» вчитися у виші, а не в якомусь ПТУ, незважаючи на те, чи затребувану професію ти отримаєш. Тому головним завданням держави, навіть при явно недостатньому бюджетному фінансуванні вищої освіти, є не допускати надмірні відхилення між фактичним випуском нових фахівців і реальною потребою в них ринку праці. Збереження негативної динаміки в співвідношенні цих показників ще більш ускладнює розвиток і освіти, й економіки. Необхідно шукати і розвивати нові форми взаємодії економіки й освіти, ураховуючи при цьому позитивний досвід зарубіжних країн, і в першу чергу партнерів по Болонському процесу.

Очікування молоді на отримання гідної зайнятості і досягнення благополуччя на основі використання на практиці результатів освіти повинні бути задоволені. Витрати коштів сімей, а також часу і зусиль студента в освіті повинні бути компенсовані одержанням зайнятості з гідною оплатою праці та зміцненням соціального становища випускників. Якщо цього не відбувається протягом тривалого часу, в суспільстві неминуче зароджуються негативні реакції: зростає недовіра до інститутів влади, виявляється розчарування в самій освіті, відбувається переорієнтація на закордонні виші і програми, виникає невпевненість молодого покоління у своєму майбутньому. Навпаки, отримання гідної зайнятості на базі добротної освіти, зростаючий добробут молодих фахівців і їх сімей у результаті праці за обраною професією істотно зміцнюють суспільство, відкривають перед ним найширші перспективи сталого розвитку.

Орієнтованість на ринок праці реалізується через систематизовану взаємодію освіти й роботодавців і формалізується у вигляді критеріїв і вимог до випускників з точки зору їх поточної практичної придатності до зайнятості. Крім того, виші покликані адекватно реагувати на передбачувані зміни структури ринку праці. У цьому сенсі дані моніторингу ринку праці та прогностичні оцінки змін попиту повинні служити для них важливим орієнтиром. Сама ж здатність до адекватної реакції залежить від ступеня автономії вишів у прийнятті рішень про внесення

необхідних змін до програми підготовки та від стимулів до здійснення таких змін.

Основною стратегією вишів повинно бути забезпечення випускників професійними компетенціями, що відповідають вимогам ринку праці. У зв'язку з цим необхідний прояв новаторства в методиках викладання й організації навчального процесу, що забезпечує широке впровадження інформаційно-комунікаційних технологій.

Швидке старіння набутих знань ставить на порядок денний необхідність перенесення акценту в підготовці кадрів з методик освоєння тільки формальних знань на прищеплення культури саморозвитку, методів і підходів нарощування актуальних знань і вмінь, тобто інструментів безперервного навчання.

Підвищення ефективності проходження студентами практичних занять і практик також є важливим ресурсом нової стратегії, у використанні якого повинні бути зацікавлені не тільки виші, але й самі роботодавці.

Для України, що стоїть на шляху розвитку та процвітання, повинна бути взята за основу модель освіти, запропонована в межах Болонського процесу, спрямована на підготовку випускника з практичною готовністю до виконання професійних завдань. Основою придатності до зайнятості є достатність отриманих базових, загальних і прикладних знань і вмінь, які українські виші дають студентам на вищому рівні.

Отже, запорукою успішності вищої освіти в країні є тісний контакт з роботодавцями, проведення секторального та територіального аналізів ринку праці, гнучке реагування освітніх програм на існуючі та перспективні запити економіки.

О.В. Громова

НЕОБХІДНІСТЬ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ПРОГРАМ ОБМІНУ СЕРЕД СТУДЕНТІВ ТА ВИКЛАДАЧІВ

Очевидно, що нез'ясованість складових економічної компетенції, як компонентів діяльнісного підходу в професійній підготовці майбутніх фахівців на засадах наступності, питань навчальних та робочих програм, дисциплін гуманітарного, природничо-наукового та загальноекономічного і професійно-практичного циклів, навчально-методичного забезпечення безпосередньо впливає на стан і ефективність професійної підготовки майбутніх спеціалістів.

Вищим навчальним закладам необхідно постійно адаптувати навчальні програми до потреб суспільства, впроваджуючи гнучкий перехід і одночасно зберігаючи наступність у професійній підготовці майбутніх фахівців економічної галузі, які орієнтовані на продуктивну діяльність.